

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 26

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 ianuarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII			
1. — Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2	alin. 2, ale art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	10–12
DECRETE			
10. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Agricol</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.564 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 privind unele măsuri în domeniul salarizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală și ale art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	3–4	31. — Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri vicinale situate în județul Neamț	12
Decizia nr. 1.566 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	5–6	32. — Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri sătești situate în județul Galați	13
Decizia nr. 1.572 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	6–8	34. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 969/2002 privind atestarea domeniului public al județului Cluj, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Cluj	14–15
Decizia nr. 1.631 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului	8–10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.641 din 10 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109		2.478/2009. — Ordin al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național privind schimbarea grupei de clasare din „B” în „A” a imobilului „Casa cu blazoane”, din satul Chiojdu, comuna Chiojdu, județul Buzău	15
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		3. — Decizie privind aprobarea reluării activității Societății Comerciale AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	16

DECIZII**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

Având în vedere cererea Biroului Permanent al Senatului,
în temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României,
republicată, și ale art. 81 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea
Senatului nr. 28/2005, cu modificările ulterioare,

Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară în ziua de 14 ianuarie 2010,
ora 9,00, pentru dezbateră și adoptarea proiectului de lege pentru ratificarea
Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind micul
trafic de frontieră, semnat la București la 13 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 14 ianuarie 2010.

Nr. 1.

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului *Meritul Agricol* în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României,
republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000
privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările
ulterioare,

având în vedere propunerea președintelui Academiei de Științe Agricole și
Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești”,

cu ocazia împlinirii a peste 80 de ani de cercetare științifică în domeniul
agricol, în semn de înaltă apreciere a eforturilor depuse de generațiile de
cercetători și profesori care au contribuit, prin studii de înalt nivel academic, la
creșterea performanțelor și competitivității agriculturii românești,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Agricol* în grad de *Cavaler*
Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 8 ianuarie 2010.

Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.564**

din 19 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 privind unele măsuri în domeniul salarizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală și ale art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 privind unele măsuri în domeniul salarizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală și ale art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Costică Săcăleanu în Dosarul nr. 7.022/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2005 sunt arătate motivele care au justificat urgența emiterii acesteia. De asemenea, arată că, așa cum s-a reținut și în jurisprudența Curții Constituționale, sporurile nu reprezintă un drept fundamental. În sfârșit, consideră ca fiind relevante pentru speță considerentele reținute de Curte în Decizia nr. 487/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.022/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 privind unele măsuri în domeniul salarizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală și ale art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.** Excepția a fost ridicată de Costică Săcăleanu cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu există o situație extraordinară legată de remunerarea funcției de demnitate publică alese în administrația publică locală care să nu poată fi amânată. De asemenea, arată că prin dispozițiile ordonanței de urgență criticate sunt afectate drepturi fundamentale, precum dreptul la muncă și dreptul la un nivel de trai decent, ceea ce contravine prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 57 alin. (5) din

Legea nr. 215/2001, arată că acestea înfrâng principiul egalității de tratament în stabilirea salariului, prevăzut de art. 41 alin. (4) din Constituție, întrucât nu prevăd acordarea pe durata mandatului a sporului pentru vechime în muncă și a altor sporuri pentru primar și viceprimar, sporuri de care beneficiază restul salariaților. De asemenea, consideră că nu sunt îndeplinite obligațiile statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent și să asigure condițiile necesare pentru creșterea calității vieții.

Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 privind unele măsuri în domeniul salarizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005 și aprobată prin Legea nr. 331/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.013 din 15 noiembrie 2005, dispoziții potrivit cărora: „(1) Pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală, indemnizațiile prevăzute în anexă reprezintă unica formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege.”

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, dispoziții potrivit cărora: „(5) Pe durata mandatului, primarul și viceprimarul primesc o indemnizație lunară, ca unică formă de remunerare a activității

corespunzătoare funcției de primar, respectiv de viceprimar, și care reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial. Primarul și viceprimarul nu beneficiază de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației puterilor în stat și respectarea Constituției, a supremației ei și a legilor, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (4) prin care se prevede remunerarea egală, la muncă egală, a femeilor și bărbaților, art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai și art. 135 alin. (2) lit. f) prin care se prevede obligația statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții.

Examinând excepția de neconstituționalitate sub aspectul criticilor formulate cu privire la dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005, Curtea constată că în cuprinsul notei de fundamentare a acestui act normativ este precizat motivul care impune emiterea de urgență a acestei reglementări. Astfel, se arată că, date fiind inechitățile create prin acordarea nejustificată a unor drepturi de natură salarială (spor de vechime în muncă), în baza hotărârilor definitive și irevocabile ale unor instanțe de judecată, precum și necesitatea de a se evita extinderea aplicării unor dispoziții contrare prevederilor legale, ca urmare a altor acțiuni în instanță în curs de soluționare, s-a impus emiterea de urgență a unei reglementări privind remunerarea funcțiilor de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală.

Prin urmare, dispozițiile de lege criticate nu au urmărit simpla reglementare a remunerării funcțiilor amintite și nici nu s-a invocat punerea în aplicare a programului de guvernare ca fiind unicul fundament care a stat la baza emiterii ordonanței de urgență, așa cum sugerează autorul excepției, ci au fost avute în vedere considerente ce țin de necesitatea de a întări capacitatea instituțională din administrația publică locală, îndepărtarea unor inechități sub aspectul remunerării și, mai ales, evitarea de urgență a extinderii aplicării unor dispoziții contrare prevederilor legale, ca urmare a unor acțiuni în justiție aflate în curs de soluționare.

Așa fiind, Curtea apreciază că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia prin art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 se aduce atingere unor drepturi fundamentale, încălcându-se, pe cale de consecință, și prevederile constituționale prin care se interzice

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 privind unele măsuri în domeniul salarizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, din administrația publică locală și ale art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Costică Săcăleanu în Dosarul nr. 7.022/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

afectarea prin dispozițiile unei ordonanțe de urgență a drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, urmează a se analiza dacă ipoteza legală criticată, care se regăsește și în art. 57 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, aduce atingere dreptului la muncă, la un nivel de trai decent, precum și celorlalte drepturi invocate de autorul excepției.

În acest sens, Curtea constată că neacordarea unor sporuri nu poate fi considerată ca o piedică a exercitării dreptului la muncă, neaducându-se nicio atingere dreptului persoanei de a alege locul de muncă și de a presta o muncă în condițiile stabilite de lege.

De asemenea, nu se poate considera că se aduce vreo atingere dreptului persoanei ce decurge din obligația corelativă a statului de a asigura un nivel de trai decent, precum și crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții. Semnificația acestei obligații este aceea de a se depune eforturi în sensul asigurării unor condiții rezonabile de viață care să îi asigure cetățeanului și familiei un trai civilizată, decent și, în același timp, de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții. Aceste obiective se realizează prin asigurarea premiselor, cadrului legal favorabil îmbunătățirii condițiilor de trai, ținându-se cont de o serie de factori economico-sociali și financiari. În acest sens, în ceea ce privește reglementarea remunerării ori salarizării diferitelor categorii de persoane, statul intervine prin norme care prevăd un anumit prag al salariului minim, norme obligatorii pentru toți angajatorii. În măsura în care această obligație este îndeplinită, stabilirea unui nivel mai ridicat al veniturilor, în raport cu diferitele criterii avute în vedere, așa cum sunt funcția îndeplinită, resursele financiare de care dispune statul, precum și politica economico-socială urmărită de acesta, reprezintă opțiunea exclusivă a legiuitorului, ce nu poate fi cenzurată de instanța de contencios constituțional.

Pe cale de consecință, Curtea apreciază că nici dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție nu sunt încălcate, întrucât, așa cum s-a constatat, prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2005 nu aduc nicio atingere drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției.

În ceea ce privește dispozițiile art. 41 alin. (4) din Constituție, invocate de asemenea de autorul excepției, Curtea constată că textele de lege criticate nu prevăd nicio diferență, sub aspectul remunerării între bărbați și femei, discriminare interzisă prin textul constituțional menționat.

În sfârșit, Curtea apreciază că prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, prin conținutul lor referitor la principiul separației puterilor în stat și la obligația respectării Constituției, a supremației ei și a legilor, nu au nicio relevanță în raport cu dispozițiile de lege criticate.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.566

din 19 noiembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de primarul municipiului Galați în Dosarul nr. 7.646/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și care face obiectul Dosarului nr. 2.335D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.336D/2009 și nr. 2.337D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 7.697/121/2008 și nr. 7.645/121/2008 ale Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, observând identitatea de obiect a acestor dosare, din oficiu, pune în discuție conexarea acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 2.336D/2009 și nr. 2.337D/2009 la Dosarul nr. 2.335D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât norma legală criticată cuprinde un criteriu clar și previzibil de stabilire a cuantumului amenzii pe care o poate dispune judecătorul în temeiul art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel că nu se aduce atingere prevederilor constituționale la care își raportează critica autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 3 februarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.646/121/2008, nr. 7.697/121/2008 și nr. 7.645/121/2008, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepțiile au fost ridicate de primarul municipiului Galați în cadrul soluționării unor acțiuni în contencios administrativ având ca obiect „sanctiune pentru neexecutare hotărâre”.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate autorul acestora susține că, prin adoptarea măsurii coercitive a aplicării unei amenzi judiciare în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pe fiecare zi de întârziere, legiuitorul a lăsat la latitudinea instanței de judecată „posibilitatea de exercitare a unui abuz”. În opinia sa, cuantificarea răspunderii patrimoniale a autorității publice administrative prin raportare la salariul minim brut pe economie „este greșită”, întrucât retribuția reprezentanților autorităților publice administrative este stabilită printr-o ordonanță a Guvernului care nu face nicio referire la salariul minim brut pe economie, acesta din urmă fiind stabilit printr-o hotărâre a Guvernului.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ apreciază că prevederile art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu aduc atingere textelor și principiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, prin punctele de vedere comunicate, consideră că dispozițiile art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Ca urmare a modificărilor aduse prin art. I pct. 33 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, textul de lege criticat are următoarea redactare:

„Obligația executării

Art. 24. — (1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânirii irevocabile a hotărârii.

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

(3) Neexecutarea din motive imputabile sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii prevăzute la alin. (2), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.”

Din motivarea scrisă a excepțiilor de neconstituționalitate Curtea observă însă că autorul acestora are în vedere exclusiv prevederile alin. (2) al articolului amintit. Prin urmare, Curtea Constituțională apreciază că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, acesta urmând să fie examinat de instanța de control constituțional.

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate aduc atingere următoarelor prevederi din Legea fundamentală: art. 1 alin. (4) referitor la organizarea statului potrivit principiului separației și echilibrului puterilor, în cadrul democrației constituționale, art. 120 care instituie principiile de bază ale organizării administrației publice locale, art. 121 privind autoritățile comunale și orășenești, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 125 care stabilește statutul judecătorilor și art. 126 care reglementează cu privire la instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției își axează critica pe susținerea potrivit căreia stabilirea cuantumului unei amenzi prin raportare la

salariul brut pe economie — care este aprobat printr-o hotărâre a Guvernului —, în condițiile în care retribuția reprezentantului autorității publice administrative căreia această sancțiune îi este aplicată este calculată în baza unei ordonanțe a Guvernului, „reprezintă o măsură lipsită de vreun temei legal și, implicit, inaplicabilă”. Curtea nu poate reține această critică, fiind lipsită de relevanță distincția pe care autorul excepției o face sub aspectul tipului de act normativ prin care sunt reglementate categoriile de drepturi salariale la care acesta face referire în motivarea pretensei neconstituționalități a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Curtea reține că aplicarea amenzii prevăzute de textul de lege criticat este consecința neexecutării culpabile a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Aceasta intervine în virtutea legii, iar cuantumului amenzii este determinat în mod cert și neechivoc prin însăși norma criticată.

Curtea constată că prevederile art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu sunt de natură să înfrângă principiul separației puterilor în stat, întrucât prerogativele judecătorului în legătură cu fixarea cuantumului amenzii nu constituie o intruziune a autorității judecătorești în atribuțiile celorlalte puteri ale statului.

Totodată, Curtea observă că autorul excepției nu aduce argumente în sprijinul susținerii potrivit căreia ar fi nesocotite normele constituționale referitoare la înfăptuirea justiției, la statutul judecătorilor ori la instanțele de judecată. De asemenea, dispozițiile din Legea fundamentală privitoare la principiile de bază ale organizării administrației publice locale și la autoritățile comunale și orășenești nu au incidență în soluționarea cauzei de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de primarul municipiului Galați în dosarele nr. 7.646/121/2008, nr. 7.697/121/2008 și nr. 7.645/121/2008 ale Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.572

din 19 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Național „Hermes” în Dosarul nr. 37.909/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde partea Compania Națională „Loteria Română” — S.A., prin avocatul Arthur Mușetescu, cu delegație la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul părții prezente pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 37.909/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național „Hermes” cu prilejul soluționării unui conflict de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 284 alin. (2) din Codul muncii sunt contrare prevederilor art. 9 din Constituție. În acest sens arată că, din cauza normelor de competență teritorială criticate, un sindicat național nu mai poate apăra efectiv interesele membrilor săi, în special drepturile colective, deoarece ar fi nevoit să se adreseze separat instanțelor corespunzătoare domiciliului fiecăruia dintre reclamanți, în loc să se adreseze unei singure instanțe, cea de la domiciliul părâtului, după cum reglementează Codul de procedură civilă. În acest fel se instituie și o discriminare între reclamanții din conflictele de muncă și reclamanții care se supun normelor Codului de procedură civilă. De asemenea, prin dispersarea unei cauze comune la toate tribunalele din țară, situație în care apărarea se poate exercita cu mare greutate, sunt îngrădite și accesul liber la justiție, precum și dreptul la apărare. În legătură cu aceasta, arată că reprezentarea efectivă a membrilor de sindicat în fața instanțelor de judecată implică și faptul că aceștia au dreptul la domiciliu ales la sediul sindicatului care îi reprezintă, iar o interpretare contrară ar goli de conținut însuși sensul expresiei „drept la apărare”. În sfârșit, susține că este încălcat și art. 53 din Constituție, întrucât restrângerile aduse drepturilor fundamentale invocate nu respectă condițiile prevăzute de acest text constituțional.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că nu poate fi vorba de o discriminare între reclamanții care se supun Codului de procedură civilă și reclamanții care se supun normelor Codului muncii, întrucât sunt situații diferite, care justifică un tratament juridic diferențiat. De asemenea, arată că textul de lege criticat nu poate fi interpretat în sensul în care instanța competentă ar fi cea de la sediul reprezentantului reclamantului, întrucât aceasta ar avea ca rezultat o îngreunare a probatoriului din proces. În acest sens, arată că, în măsura în care nici angajatorul, nici angajatul nu au domiciliul, respectiv sediul în raza tribunalului astfel investit, administrarea probelor este dificilă. De asemenea, arată că o asemenea interpretare ar putea avea ca efect și supraaglomerarea activității unor instanțe în circumscripția cărora se află sediul unor sindicate cu largă reprezentare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 284 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „*Cererile referitoare la cauzele prevăzute la alin. (1) se adresează instanței competente în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar textelor din Constituție cuprinse în art. 9 referitor la sindicate, patronate și asociații profesionale, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 40 privind dreptul la asociere și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, problema pusă în discuție de autorul acesteia se referă la competența teritorială a instanțelor în situația în care drepturile salariaților sunt reprezentate de un sindicat. Astfel, se arată că art. 284 alin. (2) din Codul muncii este neconstituțional, restrângând o serie de drepturi fundamentale, în măsura în care este interpretat în sensul că o organizație sindicală care reprezintă drepturile membrilor săi trebuie să se adreseze instanțelor de la domiciliul fiecăruia dintre acești membri.

Față de aceste susțineri, Curtea reține că, în cazul acțiunilor introduse de către sindicat, trebuie distins între ipoteza în care acesta are el însuși calitatea procesuală activă și ipoteza în care acționează în calitate de reprezentant al membrilor săi. Astfel, potrivit art. 28 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 5 februarie 2003, sindicatele pot reprezenta în justiție pe membrii săi, în vederea soluționării unor conflicte de muncă intervenite între aceștia și angajatorii lor, situație în care sindicatul nu are calitate procesuală, ci numai calitatea de reprezentant al membrilor săi. Ca atare, în aplicarea dispozițiilor referitoare la competența teritorială, determinant nu este sediul sindicatului, ci domiciliul sau reședința membrilor în numele cărora sindicatul s-a adresat justiției, cei din urmă având calitate procesuală activă exercitată prin sindicat.

Așa fiind, Curtea urmează a examina dacă o atare situație este de natură să încalce vreunul dintre drepturile fundamentale invocate de autorul excepției.

Astfel, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia art. 284 alin. (2) din Codul muncii ar fi contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că reglementarea diferită a Codului muncii față de cea a Codului de procedură civilă, referitoare la competența teritorială a instanțelor de judecată, este justificată de specificul și necesitățile ce decurg din raporturile de muncă. În acest sens, trebuie observat că reglementarea criticată

urmărește facilitarea accesului la justiție și a apărării salariatului care are, în cele mai multe cazuri, calitatea de reclamant.

Așa cum în mod constant a reținut Curtea în jurisprudența sa, principiul egalității nu înseamnă omogenitate, astfel că situații diferite justifică și uneori chiar impun un tratament juridic diferențiat. În același timp, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, astfel că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili normele de procedură, putând institui prevederi speciale în considerarea situațiilor specifice avute în vedere.

În continuare, pentru considerente asemănătoare, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici critica referitoare la restrângerea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului de apărare. Astfel, având în vedere rațiunile pentru care o organizație sindicală acționează în justiție în reprezentarea salariatului, și anume protejarea intereselor acestuia din urmă, este evident că o apărare mai eficientă, mai ales în ceea ce privește administrarea probatoriului, nu poate fi realizată decât la instanța unde salariatul își are domiciliul.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Național „Hermes” în Dosarul nr. 37.909/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.631

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului,

În același timp, organizația sindicală nu este împiedicată să se adreseze justiției în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale. Acționând în sensul înființării și al asumării obligațiilor ce îi revin prin lege, organizația sindicală trebuie să ia în considerare și mijloacele de care dispune pentru îndeplinirea efectivă a acestor obligații. În caz contrar, susținerea intereselor salariaților de către organizație este inefficientă și, prin urmare, existența acesteia nejustificată.

În lumina acestor considerente, Curtea apreciază că susținerile organizației sindicale care consideră că nu-și poate îndeplini obligațiile legale față de membrii săi nu poate fi reținută ca un argument pertinent pentru a reține neconstituționalitatea prevederilor art. 284 alin. (2) din Codul muncii în raport cu dispozițiile art. 9 și 40 din Constituție.

În sfârșit, având în vedere cele constate mai sus, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 53 din Constituție.

excepție ridicată de Anelis Manuela Oprescu în Dosarul nr. 3.817/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 19 noiembrie 2009 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 26 noiembrie 2009 și apoi la data de 3 decembrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.817/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și**

finanțarea rezidențiatului. Excepția a fost ridicată de Anelis Manuela Oprescu cu prilejul soluționării unei litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 32 alin. (4) teza întâi din Constituție, prin care se arată că dreptul la învățatură este gratuit. Astfel, arată că rezidențiatul nu este o modalitate de formare profesională, ci o formă de învățământ postuniversitar medical, asigurată de universități, care, potrivit Constituției, este gratuită.

Tribunalul Prahova — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că norma constituțională invocată permite stabilirea prin lege a unor criterii și condiții care să valorifice regula gratuității învățământului de stat. Interpretarea dispoziției constituționale conduce la soluția că legiuitorul nu exclude și posibilitatea învățământului de stat cu taxă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 17 octombrie 2008.

Curtea constată că autorul excepției are în vedere prevederile art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 179/2008, dispoziții potrivit cărora: „*Specialiștii formați în urma promovării concursului de rezidențiat pe post sunt obligați să lucreze la unitatea sanitară publică cu care au încheiat contractul individual de muncă cel puțin un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat. Obligația se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă, în baza prevederilor art. 193 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea de către salariat a obligației asumate îl obligă pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, respectiv a cheltuielilor de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă.*”

Prin modificările aduse de Legea nr. 179/2008, ipoteza legală criticată a fost preluată în prevederile art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008.

Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 a fost

abrogată prin dispozițiile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 31 august 2009, ipoteza legală criticată fiind preluată în textul art. 18 alin. (7) și (8) din actul abrogator în următoarea redactare: „(7) *Medicii, medicii dentiști și farmaciștii care promovează concursul de rezidențiat pe post încheie un contract individual de muncă cu unitatea sanitară publică care a publicat postul respectiv, înainte de începerea pregătirii în rezidențiat. Prin acest contract se prevede obligația de a lucra la unitatea sanitară publică cu care a încheiat contractul individual de muncă un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat.*

(8) *Obligația prevăzută la alin. (7) se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă, în temeiul prevederilor art. 193 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea de către salariat a obligației asumate îl obligă pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, respectiv a cheltuielilor de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare dispozițiilor art. 32 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „*Învățământul de stat este gratuit, potrivit legii*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Din perspectiva criticilor formulate cu acel prilej, Curtea, prin Decizia nr. 739 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 29 iulie 2008, a arătat că obligația de a suporta toate cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională este justificată, întrucât, „*prin încetarea contractului de muncă înainte de termenul prevăzut de lege la inițiativa celui care s-a format profesional, unitatea sanitară publică pierde practic personalul solicitat, pentru care au fost alocate fonduri și pentru care a investit experiență, nu în ultimul rând în ideea de a forma un personal pregătit, de calitate, în cadrul unității*”.

În prezenta cauză, autorul excepției arată că obligația de restituire contravine dispozițiilor constituționale prin care se arată că învățământul de stat este gratuit.

Față de aceste susțineri, Curtea constată că, așa cum reiese din art. 32 alin. (4) din Constituție, gratuitatea învățământului de stat este asigurată în condițiile stabilite prin lege. Aceasta semnifică faptul că legiuitorul poate stabili cadrul și condițiile în care o persoană poate beneficia de studii gratuite în sistemul învățământului de stat.

În situația pusă în discuție de autorul excepției, Curtea observă că statul se subordonează obligației de a asigura gratuitatea rezidențiatului, prin suportarea cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională a rezidentului, așa cum reiese din înseși prevederile art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, criticate pe calea excepției de neconstituționalitate.

Această obligație nu revine însă statului în orice condiții, ci este circumstanțiată de îndeplinirea unor cerințe de către cel care beneficiază de dreptul de a beneficia de învățământul de stat în mod gratuit, respectiv rezidentul în situația din speță.

Astfel, în condițiile în care rezidentul nu respectă obligațiile asumate prin actul adițional la contractul de muncă, care apare ca o condiție a desfășurării rezidențiatului pe post, în lumina celor reținute prin Decizia nr. 739/2008, apare ca firească obligația de restituire a cheltuielilor pe care statul le-a făcut pentru pregătirea profesională a rezidentului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, excepție ridicată de Anelis Manuela Oprescu în Dosarul nr. 3.817/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.641

din 10 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 2, ale art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 2, ale art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Lalu Edouard Spiro Nicolae în Dosarul nr. 985/279/2008 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției prin avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că aplicarea art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă raportat la procedura prevăzută de art. 31 din Legea nr. 51/1995 este neconstituțională din moment ce aceasta din urmă nu prevede accesul la o instanță de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ridicate, arătând că autorul acesteia deduce neconstituționalitatea textelor criticate din jocul combinat al acestora. O atare chestiune este una de aplicare și interpretare a legii, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 985/279/2008, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 2, ale art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Lalu Edouard Spiro Nicolae într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat într-o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că jurisdicția reglementată de dispozițiile art. 31 din Legea nr. 51/1995 este una administrativă și, prin urmare, facultativă. În aceste condiții, se apreciază că art. 109 alin. 2 coroborat cu art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă încalcă accesul liber la justiție, întrucât ambele texte fac trimitere indirect la procedura prevăzută de art. 31 din Legea nr. 51/1995, procedură care, la rândul ei, nu poate fi considerată ca fiind o cale specială prevăzută de lege de care contestatorul ar fi trebuit să uzeze în mod obligatoriu.

Tribunalul Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 109 alin. 2, ale art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, texte care au următorul cuprins:

— Art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă: *„În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată.”;*

— Art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă: *„În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;*

— Art. 31 din Legea nr. 51/1995: *„Contestațiile și reclamațiile privind onorariile se soluționează de consiliul baroului. Deciziile consiliului baroului pot fi atacate cu plângere la Comisia permanentă, a cărei soluție este definitivă.”*

Autorul excepției susține că textele legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

1. Dispozițiile art. 31 din Legea nr. 51/1995 nu reglementează, astfel cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, o jurisdicție administrativă specială. Legea nr. 51/1995 vizează ordinul profesional al avocaților, aceștia având ca structură națională Uniunea Națională a Barourilor din România. În aceste condiții, se reține că procedurile interne specifice acestui ordin profesional nu implică forța de coerciție a statului. Prin urmare, procedura prevăzută de art. 31 din legea menționată nu poate avea caracter administrativ; ea este jurisdicțională prin prisma faptului că dezbaterile sunt guvernate de principiul contradictorialității, însă acest lucru nu o califică, în mod implicit, ca fiind și administrativă, întrucât în raportul juridic ce se naște nu este implicat statul prin autoritățile și instituțiile sale. În consecință, nu se poate reține aplicabilitatea art. 21 alin. (4) din Constituție.

De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 15 mai 1995, a stabilit că această soluție legislativă cuprinsă în momentul de față la art. 31 din Legea nr. 51/1995 este constituțională „în măsura în care se interpretează în sensul că cei interesați au acces la justiție în condițiile legii”. Prin urmare, nimic nu împiedică crearea unor proceduri speciale de

contestare a actelor juridice emise de către membrii ordinelor profesionale atât timp cât, în cauza de față, soluția dată de comisia permanentă a Uniunii Naționale a Barourilor din România poate fi cenzurată de instanțele de judecată.

Ținându-se cont de cele arătate mai sus, nu este încălcat dreptul autorului excepției de a se adresa instanțelor de judecată.

2. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii. Astfel, prin Decizia nr. 935 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, Curtea a statuat: „Contestația la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să ofere lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu ce urmează să fie valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări ce vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri ce emană de la organe cu activitate jurisdicțională, în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărări de fond necesare. O soluție contrară, sub acest aspect, ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat.

Totodată, Curtea observă că hotărârea judecătorească ce constituie titlu executoriu a fost pronunțată în urma unui proces ce s-a desfășurat cu respectarea tuturor garanțiilor privind dreptul la un proces echitabil, inclusiv exercitarea dreptului la apărare, putând fi supusă căilor de atac stabilite de lege.”

3. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii. Astfel, prin Decizia nr. 96 din 13 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 9 martie 2007, Curtea a statuat că „din dispoziția criticată rezultă că este vorba de o condiție extrinsecă ce trebuie respectată, și anume că sesizarea instanței competente se face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, dar nu în toate cazurile, ci numai în acele cazuri în care legea prevede obligativitatea parcurgerii acestei proceduri prealabile.

De asemenea, Curtea reține că prin instituirea procedurii prealabile, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție. Astfel, se previn abuzurile și se asigură protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite”.

Neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De altfel, din critica de neconstituționalitate se observă că autorul excepției consideră dispozițiile legale supuse analizei Curții ca fiind neconstituționale prin prisma unei greșeli procedurale pe care a săvârșit-o. Or, *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

Avându-se în vedere cele de mai sus, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 2, ale art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Lalu Edouard Spiro Nicolae în Dosarul nr. 985/279/2008 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri vicinale
situate în județul Neamț

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri vicinale situate în județul Neamț, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a

drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 6 ianuarie 2010.
Nr. 31.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a drumurilor vicinale situate în județul Neamț care se încadrează în categoria funcțională
a drumurilor comunale

Nr. crt.	Indicativ nou	Traseul drumului propus	Poziția kilometrică (origine—destinație)	Lungimea (km)	Provine din
1.	DC 186	Ruginoasa (DJ 157I) — Brițcani (DJ 157A)	0+000—4+600	4,600	Drum vicinal
2.	DC 187	Ruginoasa (DJ 157I) — Văleni (DJ 157A)	0+000—4+900	4,900	Drum vicinal

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri sătești
situate în județul Galați**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri sătești situate în județul Galați, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a

drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 6 ianuarie 2010.
Nr. 32.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
a drumurilor sătești care se încadrează în categoria funcțională a drumurilor comunale,
situate în județul Galați**

Nr. crt.	Indicativul drumului	Traseul drumului propus	Poziții kilometrice (origine — destinație)	Lungimea (km)	Provine din
1.	DC 33	DN 26 (km 10+060) — Moara Tătarca	0+000 — 0+900	0,900	Drum sătesc nr. 138
2.	DC 33	Moara Tătarca — Dispensarul Șivița	0+900 — 2+650	1,750	Drum sătesc nr. 928
3.	DC 33	Dispensarul Șivița — Munteanu Tudorel	2+650 — 2+862	0,212	Drum sătesc nr. 879
4.	DC 33	Munteanu Tudorel — Căminul Cultural Șivița	2+862 — 3+129	0,267	Drum sătesc nr. 658
5.	DC 33	Căminul Cultural Șivița — Centrul Educativ Șivița	3+129 — 3+727	0,598	Drum sătesc nr. 606
	DC 33	DN 26 (km 10+060) — Tătarca — Șivița	0+000 — 3+727	Total: 3,727	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 969/2002
privind atestarea domeniului public al județului Cluj, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Cluj**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Dej” la Hotărârea Guvernului nr. 969/2002 privind atestarea domeniului public al județului Cluj, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Cluj, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 și 684 bis din 17 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

a) la secțiunea I „Bunuri imobile”, se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 78, coloana 5 va avea următorul cuprins: „27.000,00”, coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 103, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 190 m, l = 7,5 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „7.650,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 131, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 620 m, l = 15 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „165.300,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 184, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 576 m, l = 13,5 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „108.000,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 186, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 350 m, l = 8 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „28.800,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 188, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 310 m, l = 8,5 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „33.320,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 190, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 485 m, l = 9 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „72.400,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 193, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 150 m, l = 7 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins:

„17.640,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 208, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 2.130 m, l = 12,5 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „157.500,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 214, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 255 m, l = 11 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „44.000,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 226, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 900 m, l = 9,5 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „50.160,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 234, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 305 m, l = 12 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „64.800,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 239, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 780 m, l = 9 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „105.300,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 240, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 380 m, l = 8 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „38.400,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 244, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 2.430 m, l = 8 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „220.716,50”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 245, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 710 m, l = 9 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „100.800,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 64/2001”;

— la poziția nr. 266, coloana 3 va avea următorul cuprins: „L = 730 m, l = 9 m”, coloana 5 va avea următorul cuprins:

„113.000,00”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins:
 „Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii
 Consiliului Local nr. 64/2001”;

b) la secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 509
 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 510, prevăzută în
 anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
 Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 6 ianuarie 2010.
 Nr. 34.

ANEXĂ

COMPLETARE
la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Dej

SECȚIUNEA I
Bunuri imobile

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elementele de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică actuală Denumire act proprietate sau alte acte doveditoare
510.	1.3.7.1.	Str. Nichita Stănescu	L = 630 m, l = 8 m	2001	1.310,40	Domeniul public al municipiului Dej, conform Hotărârii Consiliului Local nr. 16/2009

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
 ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL CULTURII, CULTELOR ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN

**privind schimbarea grupei de clasare din „B” în „A” a imobilului „Casa cu blazoane”,
 din satul Chiojdu, comuna Chiojdu, județul Buzău**

În conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 20 din Legea 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 9/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, cu modificările ulterioare,

ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 267/E din 28 septembrie 2009,

ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — Pentru imobilul „Casa cu blazoane”, din satul Chiojdu, comuna Chiojdu, județul Buzău, având regimul de monument istoric, grupa de clasare „B”, cod BZ-II-m-B-02383, se schimbă grupa de clasare în „A”, noul cod în Lista monumentelor istorice fiind BZ-II-m-A-02383.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Buzău va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național,
Theodor Paleologu

București, 16 noiembrie 2009.
 Nr. 2.478.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea reluării activității Societății Comerciale AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 22 decembrie 2009, prin care s-a aprobat reluarea activității Societății Comerciale AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Se aprobă reluarea activității Societății Comerciale AMTEC BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., începând cu data comunicării deciziei.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 6 ianuarie 2010.
Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436763